

i TROCHA HISTORIE

Dnes jeden z parků, dříve centrum obce.

Nacházíte se na Staré Návsi, která kdyby mohla mluvit, asi by nám odvyrávala historii celé obce od jejího prvopočátku. Zajímavosti jsou dochovaná čísla chalup a jejich obyvatel v okamžiku rozdělení panské půdy Nosticů v 18. století. V té chvíli bylo v obci 8 chalupníků a 7 domkářů nebo také baráčníků.

Chalupník bylo označení pro drobného zemědělce. Podle tradičního členění byl chalupník menším zemědělcem, než sedlák (zpravidla majitel statku a větší výměry polí), ale větším než baráčník (ten byl majitelem domku, ale neměl žádná pole, pouze zahrádku oloho domu). Chalupník je někdy označován jako čtvrtláník (tedy majitel čtvrtiny lánů). Souvislost podle polnosti naznačoval jinak uměle vytvořený poměr berních jednotek pro potřeby berní ruly, kde se osedly (tj. sedlák, základní berní jednotka) rovnal čtyřem chalupníkům a osmi zahradníkům (tj. baráčníkům).

HISTORICKÝ POHLED NA DŮM Č.P. 1 - TOHO ČASU S HOSTINCEM

Seznam chalup a domků v 18 a 19. století

Chalupa č.1	Jakub Círek, 1757 Jan Círek, 1857 Josef Vilim, 1877 Marie Schützová, 1886 Vojtěch Hobzík
Chalupa č.2	Jan Huptych, 1757 Jan Černý, 1786 Jan Budil, 1821 Jiří Budil, 1838 Jan Černý, 1840 Jiří Vojáček, 1866 Antonín Knotek, 1876 hrabě Nostic
Chalupa č.3	1788 Anton Lamboj
Chalupa č.4	Jan Klepš, 1757 Josef Pečan, 1778 Martin Čírek, 1805 Jiří Pečan, 1825 Jan Jančák, 1858 František Hlušička, 1895 Josef Hlušička
Chalupa č.5	Matej Kučera, 1757 Vít Kučera, 1786 Václav Kučera, 1825 František Kučera, 1832 Anna Kučerová, 1859 František Kratochvíl, 1888 Šimon Kohn, 1902 Robert Kohn
Domek č.6	1788 Jan Černý mladší
č.7 obecní pastouška	
Domek č.8	1788 Václav Růžička
Domek č.9	1788 Jiří Klejzar
Domek č.10	1788 Jan Libe
Domek č.11	1788 Václav Žalud
Chalupa č.12	Jan Smolík, 1757 Matěj Smolík, 1774 Matěj Smolík
Chalupa č.13	Václav Kučera
Chalupa č.14	Václav, 1757 Martin Huptych, 1773 Martin Růžička, 1805 Václav Kejř, 1832 Josef Rybák, 1859 Josef Rybák, 1889 Tomáš Mirtes
Chalupa č.15	Karel Černý
Chalupa č.16	1788 Václav Lamboj
Chalupa č.17	Jan Černý starší

Každému chalupníkovi tehdy v Hovorčovicích přináleželo 18 korčů polí s úrokem 2 zlaté ročně z chalupy a 9 zlatých z polností a 2 dny roboty týdně v období žní a lovů. Domkáři platili 45 krejcarů ročně a v týdnu měli určený jeden robotní den, takzvaný pěši, což je práce bez potahu a vozu.

Některá jména se v historii Hovorčovic prolínají jako červená nit. Pan Vojtěch Hobzik, který žil domě číslo popisné 1, kde byl hospodským (čepovalo se zde pouze v sobotu a v neděli večeř), sepísoval již v 19. století dějiny Hovorčovic. V této práci pokračoval jeho syn Zdeněk Hobzik. Uceleně je zredigoval a poskytl obci jeden z potomků rodiny, pan Jan Rezek, v roce 2019, krátce před svou smrtí.

Budouč č. p. 1 odkoupila obec v roce 2007 zejména pro její vhodnou polohu v centru obce se zároveň využít jí pro prostory obecního úřadu. Tento záměr se začal realizovat v roce 2020 uspořádáním architektonické soutěže. Její výsledky jsou k dispozici na webu obce.

HISTORICKÝ POHLED NA STAROU NÁVES

i PAMĚTNÍ DESKA

Pamětní deska na počest padlých a umučených za 2. světové války

2. světová válka ovlivnila téměř celý svět, celou republiku a jistě také dění v Hovorčovicích. Lidé si jen těžko zvykali na horší podmínky života. Potraviny byly vydávány na přídělové lístky, zavedeny byly nové osobní doklady a hospodařící rolníci museli odvádat povinné dávky, které se přísně kontrolovaly. Hovorčovice měli také své občany, kteří byli nasazeni na práci pro říši a měli i své zatčené, vězněné a popravené či umučené.

Prvním zatčeným byl pan Chlada pocházející původně z Předboje. Toho zatkli četníci z Mrlina v Praze na Wilsonové nádraží. Za svoji ilegální činnost byl popraven v drážďanské věznici. Dalším, kdo byl za svou odbojovou činnost německými okupanty zatčen, byl pouze 28letý Ing. Dr. Oldřich Mirtes, absolvent Vysoké školy strojního a elektrotechnického inženýrství a člen známé ilegální skupiny Dr. Bedřicha Václavka. Byl zatčen na Letné, odsouzen a odvezen do koncentračního tábora Osvětim. Při transportu 620 vězňů do tábora v Bürkenau zahynul. Poslední obětí byl pouze 25letý Karel Pisecký, zatčený v únoru 1945, jen několik měsíců před koncem války. Byl převezen do Terezína a tady zemřel.

Přišel květen 1945 a po kapitulaci Němců se již v některých částech země slavilo, ale střední Čechy, a zvláště Praha, na osvobození ještě čekaly. Rudá armáda byla daleko, Američané museli zůstat stát u Plzně a o svobodu tak bojovali sami civilisté. 5. května se dosud mírný občanský odpor změnil v otevřené povstání. Jakmile odjel směrem k Praze poslední vlak, který vezl bojujícím Pražanům materiální pomoc a také ozbrojené posily, bylo u závora směrem k Třebořicím odstraněno více jak 200 metrů kolejí, aby po trati nemohly jezdit německé vlaky s vojskem a zbraněmi. Krátce po poledni projelo Hovorčovicemi několik vojenských automobilů s německou osádkou. Hovorčovičtí jim prostříleni pneumatiky a v odvetu Němci začali střílet. Zatoulanou střelou byl zabit František Soustružník přímo ve vratach svého domu č. p. 57.

Byly sestaveny hlídky s primitivní výzbrojí – sekery, motyky, výjimečně nějakou zbraní. V pondělí 7. května bylo vypraveno nákladní auto do Beckova u Baště, kde se nacházel německé depo, odkud byly dovezeny potřebné zbraně. Tato výprava však stala život při přestřelce Jana Vařečku a pouze 18letého Ladislava Šandu. Náhle se v úterý 8. května ze severního směru od Měšic objevila na silnici kolona 6-8 německých nákladních aut. Hovorčovičtí začali neprodleně střílet do vzduchu. Němečtí vojáci sami zvedli ruce nad hlavu a téměř všechni vystoupili z vozů až na 2 velcí nastyci a jednoho vojáka, kteří se zastřelili v autě. Němci měli auta na okraj nalovená zbraněmi a střílením. Němečtí vojáci, kterých bylo asi 60, byli převezeni do čakovické Avie, jelikož v Hovorčovicích nebylo místo ani lidské kapacity na hlídání tak velkého počtu zajatců.

Konečně ve středu 9. května kolem sedmé hodiny ráno se na silnici směrem od Prahy objevily první sovětské osvobozenec tanky rudé armády.

i OBECNÍ ZNAK

Obecní znak a prapor převzala dne 14. srpna 2001 obec Hovorčovice v Parlamentu České republiky.

Obecní znak Hovorčovic patří mezi takzvané znaky mluvící. V červeném poli je snížený zlatý ondrjejský kříž, na jehož spodních ramenech je v oblouku zavěšena stříbrná hovořící páška. V horní části je umístěna stříbrná křížící miska s modrou vodou, kterou převyšuje zlatá šesticípá hvězda. Ondřejský kříž je v tomto případě heraldickým vyjádřením zkřížených klíčů svatého Petra, symbolu výšebradské kapituly, což symbolizuje první nepanovnické majitele obce. Mluvící páška má vztah ke jménu obce. Misika s vodou je symbolem patrona Hovorčovického kostela svatého Jana Křtitele a hvězda znamená narození.

i TIPY NA ZÁVĚR

- Nechcete-li jít k dalšímu stanovišti naučné stezky po Staré Návsi, stačí projít uličkou u č. p. 13 kolem obecní pumpy k břehu rybníka a odbočit doprava po jeho břehu. Odměnou vám bude pohled na rybník a život kolem něj i nevšední výhled na věž kostela.

- Nedoporučujeme odbočit vlevo, na druhý břeh rybníka Vás totiž zavede pokračování malého okruhu naučné stezky.

